

И НЕКА ВЪЗСИЯЕ ПАМЕТА НА ПРЕДЦИТЕ НИ!

Размисли в Днята на Ботев и на падналите за свободата и бъдещето на България по повод на изложбата „При изворите на славянската писменост“

Детелина ДЕНЧЕВА

Днес е Денят на Ботев и на падналите за свободата и бъдещето на България, но се налага пишем за една изложба, в Руския културно-информационен център в София, посветена на 24 май – иначе празник на българската просвета, култура и на славянската писменост. Тази изложба разбуди духовете в българското общество, предизвика справедливи и не чак до там отзивни и реакции. Разбира се, тук не става дума за официални държавни становища. И за това дали ги има или ги няма. За всеки българин, независимо как той се самоопределя в последните три десетилетия – като приятел на Русия или като неин отрицател, защото и такива ги има, да не споменеш името България, във връзка с великото просветителско дело на светите братя Кирил и Методий и техните ученици, предизвиква повече от огорчение, нежели дори, омерзение. Може би то е съизмеримо само с огорчението от неправдата, която изпитва всеки руски човек, когато слуша брътвежите, че Съветската армия, преследваща хитлеристкия агресор до Берлин, била всъщност окупатор. И по своя победоносен път, тя не утвърждавала свободата на Европа от нацизма, а налагала несвободата на комунизма!

Впрочем такъв бе и смисъла на подписаната току преди 9 май Декларация на 9 министри на външните работи, начело с държавния секретар на САЩ Майкъл Помпео. Към техните подписи, като особен символ на безпаметството, стои и подписът на външната на България министър Екатерина Захариева. Горчивината и обидата в случая имат преоснователни измерения.

Може много да разсъждаваме относно съразмеримостта на омерзението и основанията на взаимните огорчения. В този ред на мисли обаче всеки изтъкнат аргумент и последващ режим на обяснение, би бил принос към търсения резултат на отчуждението между двата братски народа, нещо закоето вече 30 години се грижат съответните централи и „отворени“ институти на държавите, които Владимир Путин нарича нашите партньори. В България за това отговарят „Отворено общество“ на старият маразматик Сорос, фондация „Америка за България“ и четирите германски фондации с красноречиви имена:

На стр. 2

КЪМ БРАТА СИ

*Тежко, брате, се живее
между глупци неразбрани;
душата ми в огън тлее,
сърцето ми в люти рани.*

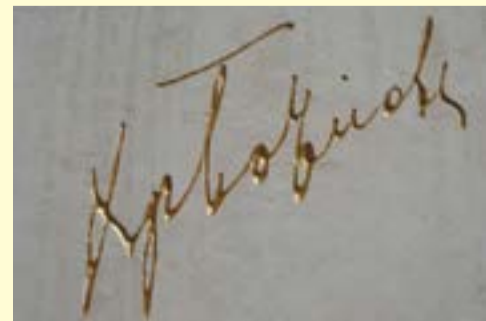
*Отечество мило любя,
неговият завет пазя;
но себе си, брате, губя,
тия глупци като мразя.*

*Мечти мрачни, мисли бурни
са разпнали душа млада;
ах, ръка си кой ще турне
на туй сърце, дето страда?*

*Никой, никой! То не знае
нито радост, ни свобода;
а безумно как играе
в отзив на плач из народа!*

*Често, брате, скришом плача
над народен гроб печален;
но, кажи ми, що да тача
в тоя мъртъв свят коварен?*

*Нищо, нищо! Отзив няма
на глас искрен, благороден,
пък и твойта ѝ душа няма
на глас божий - плач народен!*

ISSN 1310-8492

Детелина ДЕНЧЕВА

От стр. 1

„Конрад Аденауер“, „Фридрих Еберт“, „Фридрих Науман“, „Роза Люксембург“, както и безчетните НПО-та на тяхна и държавна ясла.

Няма съмнение, че геополитическата катастрофа, както президентът на Русия определи разпадането на Съветския съюз, наложи политически реалности, жертва на които станаха не само българо-руските държавни отношения. В случая обаче политиката на „Разделяй и владей“ посяга на сакралното наследство на вековете, основано на връзките на двата народа. И е на път да затъмни не само ореола на българския цивилизационен принос за Русия, но и да подмине в съзнанието на новите поколения светлия освободителен образ на нейния подвиг в съзнанието на българския народ, както и да изличи до колкото успее възрожденското наследство и наследството на борбата за национално освобождение.

За съжаление в България бурените и грънците на русофобията, поливани с щедри грантове от споменатите безкористни приятели, стават все по-неизбродни. В отговор в Русия, с все по-широк става захватът на редосеялката, с отровните семена на българомразията. И никой не се запита докде ще доведе всичко това.

Някои се успокояват с мисълта, че в човешкия дух изначално е заложен стремежът към справедливост и уважение. И че ако днес, волята на принудата е незаобиколима, ако логиката на безизходността не предоставя други решения и тази реалност ни гнети, и тревожи, го утре, когато тези обстоятелства се променят и обезсилят, обидите ще бъдат забравени и реката на живота ще потече пак, както е тека.

Този оптимизъм, обаче, в голяма степен е почти неприложим в свирепия и озъбен свят, в който живеем. Ние, българци и руси, го дължим в значителна степен на православната етика, на нормите на православния морал, на традицията, културата и духовните измерения на светоустройството, където доброто винаги побеждава.

Интелектуалният, научният и политическият елит на Русия и България имат светлия пример на акад. Димитрий Лихачов, на патриарха на българската литература Иван Вазов

и на още десетки изтъкнати изследователи и творци от двете страни на Черно море, които сочат общите ни начала и споделения ни път през вековете.

Да! „Българската държава на духа се простира от Балтийско море до Тихи океан и от Северен Ледовит океан до Индийския.“ Да! Акад. Лихачов ни съветваше да не забравяме, че ние сме „най-древната културна нация от съществуващите днес, и то не само в Европа, но и в света. Много неща са отминали, древният Рим и древна Гърция, Византия, но България е тук – късче от най-древната култура между всички европейски страни.“ Да! Великият Вазов, със силата на своята поетическа и човешка проникновеност и огромен обществено авторитет, няко-

впоставят ни и днес.

В трудните години на Втората световна война, България, макар и съюзник на Германия, не позволи да бъде изпратен и един български войник на Източния фронт. Дори диктаторът Хитлер, който наложи тотален геноцид над евреите и славяни, и който никога не се съобразявал с никого и с нищо, разбра и прие за невъзможно начинанието да изправи българи срещу руси. Българският политик, бивш министър в четири правителства между двете войни, **банкерът Атанас Буров**, в спомените си споделя своето веруто: „Само едно нещо не се продава никога, майката, родината, армията и Русия“.

За съжаление, българският политически елит след 1989 г.

герои, пролели кръвта си по бойните полета, за България и българското бъдеще, биха се обърнали в гроба, ако можеха да видят резултатите от „промяната“. Отечеството ни беше принудено да се раздели с всичко ценно, което с колосалния труд на своя народ бе постигнал: икономика, образование, земя и армия; социален и здравен уroveň; природни ресурси и сигурност в бъдещето. Най-непрежалима обаче остава загубата на собствените му деца. И всичко това, заради едното просто физическо оцеляване, защото другото е небитие. Това веруто: „Само едно нещо не се продава никога, майката, родината, армията и Русия“.

Да се върнем обаче „При из-

Петър Илчев нарича глаголицата „най-съвършената графична система от древни времена до днес“.

Св. Константин-Кирил създава глаголицата за солунското славянско наречие, което принадлежи към източнобългарските диалекти. Следователно, езикът на солунските бра-тя, по етническа принадлежност, е старобългарския език. За него са характерни звуковите съчетания шт, жд (в думи като нощ, гражданинъ, межда), И всичко това, заради едното просто физическо оцеляване, защото другото е небитие. Това веруто: „Само едно нещо не се продава никога, майката, родината, армията и Русия“.

В края на 21 век, в Преслава, възниква и другата старобългарска азбука – кирилицата, която съдържа 24 букви от „сръжкото“ писмо и 14 знака, близки до глаголическите, които съответстват на чисто българските звукове: Б, Ж, З, Ш, Щ, Ч, Ц, Ъ, Ь, Ю, Ъ и пр.

Този принцип е застъпен последователно в глаголицата, а след това е пренесен в кирилицата, благодарение на което днес ние четем и пишем, без да се колебаем, както други европейци, пред думите от родния си език. Дълго време двете азбуки се употребяват успоредно, но към края на Х и началото на Х2 век, по-икономичната и лесна за писане кирилица, измества глаголицата.

В края на Х век, Киевска Рус също приема християнството от Византия, макар и в „Иоакимовската летопис“ да е посочено, че още преди това българският цар Симеон Велики изпраща духовници и книги, вероятно на княз Олег (882-912) или на сина му Игор (912-945), чиято съпруга Олга е смятана от средновековни и съвременни руски автори за българка „от Плиска“, „Началната руска летопис“ (Повест вярна от временных лет) пък съобщава, че съпругата на Кръстителя на Русия – Владимир 2 (980-1015), е българка (Борис и Глеб са синовете му „от българката“ – „от болгарини“).

В руската наука през XIX в. се създават понятията „първо“ и „второ южнославянско влияние“, наложени по разбирани причини, трайно в световната славистика.

На стр. 6

Петко ПЕТКОВ

Колко хубаво беше да е, ако можехме да захвърлим като скъсани даси дните на принудителна социална изолация, на дистанциране и карантинна, наложени ни заради проклетия „китайски“ вирус! И да забравим как скромно и почти мълчаливо отбелязахме Трети март, Великден, 1-ви май, Гергьовден и Празника на българската писменост и култура 24-ти май. Сучилища без ученици; с дистанционно обучение; със затворени детски градини, киносалони, театри, опери, библиотеки и книжарници; с университети, в които с изключение на три специалности, ще се влиза не с приемни изпити, а с

оценките от матурите. И най-неприятното за някои – със затворени ресторанти, фитнес и танцовални зали. Обаче 2020 г. ще остави своя отпечатък в умовете на милиони човешки същества, колкото и да им се ще да я забравят.

Признава ли се това или не, коронавирусът разказа играта не само на системите за здравеопазване, а и на икономиките, образованието и културата в различните страни по света. Започвайки от най-мощните, като САЩ, Китай и Русия, минавайки през по-маломерните като Италия, Испания и Великобритания, докато се стигне до благоденстващите Швеция, Дания, Норвегия, Швейцария, Холандия и Белгия и не толкова благоденстващата, но многомилionen Бразилия – колосът на Латинска Америка. Там само за едно денонощие от 23 до 24 май броят на заразените с коронавирус нарасна с 19 969 души, достигайки цифрата 330 890, а този на починалите се увеличи с нови 1001, за да достигне 21 048 души. Колкото и да се мъчат „правилните“ медии на Запад и у нас да прикрепят и Русия към печалния керван на жертвите на коронавируса, дър-

жавата на Путин е на челни позиции само по броя на заразените (335 882 към 24.05.2020), докато със скромните 3541 починали (към 25 май) направо е за медальон. За сравнение, към същата дата, броят на починали-

всички починали от коронавируса в САЩ, над който постави стряскащото заглавие: „Смъртните случаи в Съединените щати наблизават 100 000. Неизчислима загуба!“ А на най-известното място в мегаполиса, площад „Таймс

с куейър“, филмовият продуцент Йожен Яреско издигна четирисристенно пано, което показва броя на починалите от COVID-19. Най-отгоре пише:

„Часовникът на смъртта на Тръмп“.

По ирония на случая, в съ-

щото време президентът на САЩ изразяваше задоволство от големия брой заразни с коронавирус. Това, според Тръмп, показвало, че в САЩ се правят най-много тестове за COVID-19. По тази логика малкият брой заразни и починали в България се дължи на малкото на брой проведени тестове. От страна на българското правителство и Националния оперативен щаб – ни думам, ни вопъл, ни стон срещу тази манипулация!

Въпреки че моргите и гробищата в САЩ продължават да се здръстват с трупове, Тръмп нарежда на губернаторите на щати да „отворят“ икономиката. И едновременно с това затваря границите за чужденци, идващи от Бразилия. След това се хвали: „Аз съм най-лошото, което се е случило на Русия“. Според опонентите му, вероятно държавният глава на Щатите не осъзнава, че той по-скоро е най-лошото, което се е случило на собствената му страна и те се питат: дали пък самоволната употреба на хидроксихлорохин, освен сърдечни, не е предизвикала у Тръмп и ментални увреждания?

На стр. 4

Нашата молитва: СЕПТЕМВРИ ДА НЕ БЪДЕ МАЙ!

Настъпващата „Глобална криза“ и идеи за Национална антикризисна стратегия за България

Основни положения и предположения, определящи характера на идеите за Национална антикризисна стратегия за България

доминираните, или най-малко зависими и повлияни от него, и работещи в негов интерес и кръгове по целия свят; Противостоящата страна в противоречието е друга мрежа, характерна с небалансирани, взаимноизключващи се взаимодействия и даже противоборства във вътрешноарежови план. Тази мрежа представлява ситуационно-времева и еkleктична коалиция от разнообразни компоненти. Но три сили са в ядрото:

Китай, под ръководството на председателя на Китайската комунистическа партия (ККП) и президент на КНР Си Дзинпин и ляво патриотичните кръгове в ККП и държавата, които стоят зад него – армия и други;

Путинският „вертикал“ в Руската федерация (РФ), както и патриотично-националистическите сили с различни политически разцветки, поддържащи в една или друга степен „Руската идея“. В икономически план тук може да отнесем

отбранително-промишления комплекс на РФ, армията и навън част от руските корпорации, свързани със суровинната ресурсна база на Русия;

Доналд Тръмп. Във вътрешнополитически план те главно са концентрирани около GOP (Grand Old Party), т.е. Републиканската партия на Съединените щати. Поддържани са от мощния потенциал на значителна част от военнопроми-

шления комплекс (ВПК) и до някъде армията на САЩ, както и друг тип промишлен капитал, базиран основно на североамериканска територия.

Още през 2019 г. започна безмного шум да настъпва „Глобалната криза“, чийто първи при-

чини бяха например дълго месечната рецесия в Германия, продължаващата и задълбочаваща се стагнация в Япония, вътрешно противоречивата и понякога объркваща външния наблюдател политика на Федералната резервна система на

САЩ и други. Основната причина за тази настъпваща „Глобална криза“ са несъмнено значителните дисбаланси в различни области, за които вина носи неолибералният модел на капитализма, чието внедряване започна от края на 70-те години на XX век с т.нар. „татчеризъм“ и „рейгъномиката“. Върхът на триумфа на неолиберализма/неоконсерватизма бе „победата“ в „Студената война“. Тогава, в резултат на улесненото от започналата структурна криза на системата на държавния социализъм формено предателство на Горбачовата група и стоящите зад нея части от номенклатурните кръгове в съветското висше общество, както и подобни такива групи в номенклатурните елити на страните от Източна Европа, се разпадна СССР, както и общността на източноевропейския социализъм. Този разпад и последвалото го разграбване и изтичане на капитали, ресурси и хора на Запад, определено забави избухването на „бомбата“ на системната криза в Западното общество, заложен от неолиберализма.

На стр. 4

Добре че не пие дезинфектанти, бихме добавили ние, нито пък се подлага на вътрешно осветяване с ултравиолетови лъчи, които препоръча на лекарите. Вместо това, воюва словесно и с предизборна цел, било с Китай и СЗО, било с Русия и Иран. Преди време твърдеше, че е виждал доказателства за това, че коронавируса е създаден в лабораторията в китайския град Ухан. После обвини СЗО, че е марionетка на Китай, а на 25 май турският всекидневник вестник „Миллиет“ обяви: „Тръмп излезе прав“. Защото жената на китайския президент Си Цзинпин, Пенг Лиюан от 2011 г. работела като посланик на добра воля на СЗО. По тази логика актрисата Анджелина Джоли е виновна за глада и болестите в Африка, където като посланик на добра воля на ООН осинови няколко чернокожи деца.

Истината за чепатата реторика на Тръмп е прозаична: наблюдават президентските избори през 2021 г. и той отчаяно се нуждае от някакви „успехи“ след провала си в борбата с

коронавируса. Същото прави у нас премиерът Борисов, размахвайки като лично достижение ниската смъртност от коронавируса и намаляването на ДДС за ресторантите и книгите на 9%. Невиждана „щедрост“, която той изтъква и в приветствието си към българските учители за 24-ти май. Но

не обясни, защо е „типнал“ ДДС за книгите едва на 11-та година от своето управление. Напротив, докато инспектираше строителството на пътя Плов-

мнозинство, с чието одобрение селективно намаляне на този данък трябваще да стане факт. Сега остава премиерът да разшири „грейката“

то обеща да им разреши да отворят. Те, естествено, няма да са последните, които ще поискат данъчни и други облекчения. На дневен ред са спортните и по-

Нашата молитва:

див-Пазарджик, каза, че пипането на данъците било голяма грешка, но бил готов да понесе политическата отговорност за нея. Само че срамът трябва да понесе и парламентарното

специално футболните клубове. От ПФК „Левски“ казаха, че ще изпратят писмо до премиера с искане да джироса на Наско Сираков акциите, които му беше изпратил съдружникът на Васил Божков Георги Попов. Борисов заяви, че ще скъса писмото и ще го хвърли в кошчето за боклук, което значи, че акциите ще отпътуват обратно до Дубай. „Най-големият фено“ на „отбора на народа“ отказа да участва в цирка! Който го критикува и обвинява в страхливост, е просто „тулун“ и „негодник“, за когото Борисов не иска дори да чува! Само вродената му скромност му пречи приживе да си вдигне един паметник, с който да украси ако не София, то поне Баня. Гледайки как вози в джипа министъра на финансите, въпреки несъгласието на последния с намаляването на ДДС за ресторантите и книгите, се питаме: Борисов наистина ли се беше превърнал от началник в шофьор на Владислав Горанов, или го беше взел за заложник, докато канди-

СЕПТЕМВРИ ДА НЕ БЪДЕ МАЙ!

на неговата данъчна реформа? А някои наивници в „Левски“ приеха „с отращение“ дарението на Делян Пеевски от 500 000 лв. с надеждата държавата, начело с Бойко Борисов, да добави още 20-30 пъти по толкова, щом се смени собствеността на клуба. „Партите не миришат“, казал император Веспасиан на сина си, по повод на въведения данък върху обществените клозети. Дали „Левски“ ще бъде спасен с пари на феновете, на „най-големия дарител“ Делян Пеевски, или с държавна инжекция – все тая! Друг е въпросът, че се дарява нещо, което е свое, а не е откраднато от целия народ. Да му мисли избраният електронен за собственик на „Левски“ Наско Сираков. Борисов, Горанов, Цацаров и Гешев, разбира се, нямат нищо общо с тази трагикомедия! Ако някога се роди нов Алеко, наречен Щастливенца, спокойно може да напише „Бай Ганьо по време на коронавирус“.

Не знам дали е от коронавируса, но и в нашата югоизточна съседка Турция ги избива на черен хумор. Например, преди да е свършил празникът Рамазан, от високотоговорителите на джамиите в Измир, вместо езан (призив за молитва, б.а.) прозвуча песента на италианските партизани „Белла чао“. Оказа се, че неизвестни хакери са се намесили на честотите на озвучителните системи и пунали възпросната песен. Но, вместо да търси тях, властта арестува Бану Йоздемир, член на опозиционната Народно-республиканска партия и бивш заместник-председател на областната партийна организация в Измир. Престъплението й се състои в това, че е споделила в социалната мрежа кадри от мита, когато от минарета на джамиите е звучала „Белла чао“. („Джумхуриет“, 23.05.2020).

Редица опоненти на режима на Ердоган смятат, че провокацията срещу езана е негово дело с цел да се удари опозицията. Същият брой на вестник „Джумхуриет“

изказва как дъщерята на директора на Управлението по религиозните въпроси (Диянет) Али Ербаш, Мерве Сефа Ликоглу, която проповядва в Дюздже, издала фетва, която забранява на майките да ходят с шорти над коленете, дори когато са до дъщерите си.

Накрая ще цитираме едно изявление относно борбата с коронавируса: „Светът ни следи внимателно и ни взема за пример“. Каза го е не Бойко Борисов, а „приятелят“ му „Тайпи“ във видеоконференцна връзка с областната организация на управляващата Партия на справедливостта и развитието в Истанбул. („Миллиет“, 24.05.2020).

Всяка прилика с хвалбите на нашия премиер е (не)случайна. Същия ден, броят на новозаразените с коронавируса в Турция се увеличи с 1186, достигайки цифрата 155 686, а този на починалите нарасна с 32 и стана 4308. Над страната тегне-

поправими последици. В най-добрият случай вирусът ще остане и трябва да продължим да го изучаваме и да се научим да живеем с него. Например едно изследване на учени от Националния център по инфекциозни болести и Медицинската академия на Сингапур заключо, че дори при положителните тестове лекуваните от коронавируса не могат да заразават 11 дни след излекуването си, а след две седмици у тях не може да се намери активен вирус. Що се отнася до епидемията, в Турция тя нямало да прелюкчи преди да изтека още 120 дни. („Миллиет“ 25.05.2020).

Сериозни експерти признават, че все още „китайският“ вирус е непозната материя, чието поведение не подлежи на прогнозиране.

На свой ред икономисти предсказват неизбежна глобална финансова криза, по-тежка от тази през 1929 г. И че тя ще нанесе последния удар върху неолібералната икономическа политика. Кой да ги чуе, щом привърженикът на теорията за „стагнация имунитет“ доцент Мангъргов, според собствените му изявления по телевизията, е успял за един час да впечатли Борисов до такава степен, че премиерът да му каже: „Мангъргов, ако бях жена, щях да ти пусна!“. Какво можем да добавим? Както казваше една от героините във филма „Матриархат“: „Няма мъже, колежке, няма мъже!“.

Настъпващата „Глобална криза“ и идеи за

„Глобалната криза“ от 2008 г. не успя да разреши противоречията на неолібералния модел. Тя само ги „скри“ под повърхността чрез политиката на „Quantitative easing“ (QE), т.е. „Количествено облекчаване“ – нарично предлагане, изразено в печатането на долари, евро, йени, лири стерлинги и т.н. Това доведе до още по-голяма задължнялост и задълбочаване на финансови, икономически, и социални дисбаланси.

Междувременно, към задълбочаващите се социално-икономически противоречия на неоліберализма от втората половина на 20-те години на XXI век, се добавиха засилили се геополитически и геоекономически такива. КНР успя, чрез гъвкавите реформи на Дън Шаопин, действателно по Ленинския принцип „Кракка назад, две крачки напред“, прайвейки най-значителни компромиси и завои във външно и вътрешнополитически, както и социално-икономически план, да преодолее структурната криза на „държавния социализъм“. Бе създаден т.нар. модел на „назарен социализъм“, който се окаже превъзходящ спрямо Западния неоліберален модел. В резултат на това, още през есента на 2014 г., Китай изпревари САЩ по размер на БВП, изчислен по паритет на покупателна способност. В същото това време Русия, наричана от

китайците „Страната на изненадата“, отново успя да изненада Запада и света. Макар че все още остава в мрежите на неоліберализма, Руската федерация, въпреки огромните загуби причинени от разпада на СССР и последвалите „лихве“ (бурни) десетилетия, успя чрез т.нар. „Путински вертикал“ да използва запаса на издръжливост и да развие по-нататък потенциала на формирания в съветско време отбранително-промишлен комплекс (ОПК). Като резултат от това съумя да изпревари САЩ в ключова геостратегическа област – съвременния етап на надпревара във въоръжаването. Променената геоекономическа и геополитическа среда предизвика вътрешнополитическа смяна в самите САЩ – на власт дойде президентът Тръмп. Зад него стояха сили не просто не приемаша неолібералния модел, но и предлагаша своеобразна американска алтернатива на същия. Така се стигна до днешното ключово противоречие.

Настъпващата „Глобална криза“ се характеризира с няколко основни черти:

- От една страна тя има обективен характер, определящ се от общата системна криза на неоліберализма/неоконсерватизма в неговите социални, икономически, финансови, социокултурни и прочее параметри;
- От друга страна тя несъм-

нено не е само вътрешна криза на неолібералния модел на капитализма в неговото ядро – развитите капиталистически страни, както и обхващащите от неолібералната мрежа полупериферни и периферни страни като нашата Родина. Предвид значителната свързаност на света в съвременни условия „Глобалната криза“ на неоліберализма индуцира кризисни явления по целия свят, даже в страни функциониращи в нелиберални или даже алтернативни на неолібералния модел схеми, какъвто е случаят с КНР;

„Глобалната криза“, „обременена“ с геополитически и геоекономически компоненти, означава, че тя става фактор в геополитическите и геоекономически сражения с най-висока интензивност, включващи различните сили и кръгове, явяващи се страни на ключовото противоречие на днешния момент, но и на такива извън това противоречие;

В никакъв случай не бива да се пренебрегва изключително важния субективен фактор в настъпващата „Глобална криза“. Същата несъмнено е активизирана и в някаква степен направлявана. Доколко това е възможно е друг въпрос. Тъй като е известно, че много често „Който сее вятър, жъне бури“. Т.е. веднъж запален огънят на кризата може да се окаже пожар, който излиза извън кон-

трол. Но така или иначе предвид ролята на субективния фактор кризата може да бъде разтълкувана и като удар на глобалния неоліберален/неоконсервативен елит срещу противниците си. При това чрез хаоса създаван посредством „Глобалната криза“ се търсят няколко цели. Първата цел е несъмнено вътрешнополитическа. Чрез създавания посредством кризата срив да не се допусне победа на Тръмп на предстоящите президентски избори. По този начин се наанася удар по национал-консерваторите като те бъдат изведени извън властта. Друга цел несъмнено е подрив на такива противници като КНР и РФ, доколкото досегашните санкции, търговски войни, информационни кампании и т.н., не се оказаха достатъчно ефективни. Трета цел е свързана с преразпределение и овладяване на активи, ресурси и други. Тук ще напомним, че подобно преразпределение и овладяване е характерно за мащабните кризисни явления от доста време насам. Като пример ще дадем „Великата депресия“, когато 1% от банките, а именно тези стоящи в основата на формирането на Федералната резервна система (ФРС) на САЩ, успяват да установят контрол над 50% от капиталите в страната. Друг случай е по време на Азиатската криза през 1997 г., когато „Деу“ (Daewoo) – една от четирите

систообразователни корпорации на Южна Корея преминава в ръцете на американската „Дженерал Моторс“ (General Motors). В условията на „Глобалната криза от 2008 г.“ Джей Пи Морган (JPMorgan Chase & Co.) глътва инвестиционната банка „Бер С্টърнс“ (Bear Stearns Companies, Inc.) за 15 пъти по-ниска цена. Не бива да се забравя, че финансовите кръгове на САЩ и Великобритания, които са в основата на поддръжката на неоліберализма, притежават огромна финансова мощ – те контролират 2/3 от международните финансови операции.

Връзката на настъпващата „Глобална криза“ с Covid-19 е сложна и вътрешно противоречива. Без да влизаме в спора дали е естествено или изкуствено възникнал коронавируса, както и без да отричаме опасността от него, и нужните превантивни мерки срещу разпространяването му, ще отбележим следните „митове“ предвид тази връзка. Първият мит е, че именно Covid-19 е причина или най-малко пусков механизъм за настъпващата „Глобална криза“. За нас такъв мит играе ролята на димна завеса, която да скрие истинските причини, за които вече споменахме по-горе – най-вече системната криза на капитализма в неговата неоліберална/неоконсервативна форма. Несъмнено Covid-19 рязко ускори от една

страна и задълбочи от друга, кризисните явления. В този смисъл независимо дали Covid-19 е естествено или ръководно явление, то играе важна услужлива роля за засилване на кризата. Но тук трябва да подчертаем, че по наше мнение съвсем не случайно основните неоліберални кръгове и подчинените им средства за масова информация във връзка с Covid-19 разиграват параноидна кампания. Вместо чрез сериозни и съдържани заявлявания, разнообразна и сравнителна информация на трезв, разумен и отговорен обществен модел на поведение в условията на инфекциозни

огнища, в масовото съзнание се внедряват страхове и ужаси. По този начин се постига ефект най-малко част от населението да реагира с панически настроения и действия. Съществува и втори мит, а именно, че с края на Covid-19 нещата ще се върнат към старото положение. За нас таква виждана е доста наивно, ако зад него не се крие нещо друго, а именно – опит за манипулиране;

Като започваме от последното, написано по-горе, ще изкажем предположението, че даже след края на пандемията по един или друг начин „Глобалната криза“ не само ще продължи, но ще се задълбочава и разширява. Не сме нито първите, нито последните, които се придържат към това предположение: Настъпващата „Глобална криза“ с много висока степен на вероятност ще стане мащабно по време и размери кризисно явление. Тези значителни мащаби се определят от редица вече споменати фактори – социално-икономически, финансови и други дисбаланси, каквито досега не са съществували в света, а също значителна геополитическа и геоекономическа натовареност на кризата. Но и поради смяната на социотехнологическата парадигма – преходът към т.нар. „Четвърта индустриална революция“, при което

става ясно, че първи ще излязат от кризата тези, които успеят най-бързо да осъществят скоростно иновационно-технологическо трансформиране. Онези, които не сумеят да направят това най-вероятно ще се превърнат в една или друга степен в ресурсна база за успешните. Във връзка с това предположение изпъкват все повече едно пряко засягащо ни положение. А именно, че в текущата обстановка мястото на най-слабо звено сред развитите региони заема Европейският съюз. Тук няма да се спираме на многобройните причини за формирането на това положение. Но факт е, че след избора на Тръмп за президент на САЩ ЕС като цяло остана основното съвременно пространство, където неолібералните елити останаха във властта. Няма да споменаваме неефективността на тези елити. Няма да споменаваме дълбоко заложеното неравноправие между отделните групи държави в рамките на Европейския съюз. В резултат на което част от страните в Източна Европа на практика се превърнаха в полуколониална периферия на ядрото на ЕС. Но този факт, че ЕС се превърна в най-слабото звено в условията на настъпващата „Глобална криза“ определя дру-

го инструмент за преразпределение и овладяване на активи, ресурси и хора. В този смисъл, както самият ЕС, така и страни стрелящи се към него – Украйна и Западните Балкани, ще станат обект на такъва овладяване. Но не бива да се забравя, че самият Европейски съюз е нееднороден. Най-слабата част са страните от бившия източноевропейски социализъм. В условията, когато ще се засили действото по принципа „Всяка коза за своя крак“, както това бе демонстрирано и от Covid-19, съвсем не е изключено, че тези страни ще станат цел на засилено преразпределение и овладяване не само от външни сили, но и от страните от ядрото на ЕС. Макар че искрено казано тази тенденция съществува от самото начало в обединението наричано Европейски съюз. Но със задълбочаването на кризата този процес ще се засили навърно многократно. И тук става ясно, че инструментът за спасението от унищожителния хаос на „Глобалната криза“, както и от заплахата страната да се превърне в черупка без национално социоекономическо, социокултурно и прочее съдържание, в територия без минимален суверенитет, е национално-ориентираната държава, същата тази държава, срещу която Европейският съюз години наред се бори. *Следа*

И НЕКА ВЪЗСИЯЕ ПАМЕТТА НА ПРЕДЦИТЕ НИ!

Детелина ДЕНЧЕВА

От стр. 2

Въвеждането на тези понятия изключва необходимостта да се обозначи това „влияние“ с истинското му име - като българско! Както се казва, всичко е въпрос на терминология! Фактите показват, че тези „влияния“ са български, предвид по-ранното и пълноценно включване на българите в християнската цивилизация.

Първото българско влияние (IX – X в.) в Киевска Рус се илюстрира от приемането на старобългарския език, от пренасянето на български книги и от личности като първия митрополит на Киев, българинът Михаил (988–992 г.). Машабното българско влияние е факт и за Средновековна Сърбия още от края на IX в.

Втората „вълна“ на българско влияние

е най-силно през XIV – средата на XV в. Присъствието на дейци от българско потекло в Сърбия, в руските земи, в Дунавските княжества, се дължи на различни причини, включително и на ролята на българското монашество в Света гора.

През XIV–XV в. се открояват имената на българите, станали по-късно руски митрополити и писатели - КИПРИАН и Григорий ЦАМБЛАК. Силно е българското влияние във Влахия и Молдова, където работят Никодим Тисмански, митрополитите Дамян и Теоктист и др. В Сърбия такава роля имат патриарх Ефрем, Ромил Видински, Константин Констанчески и др. Киприян в Русия, Ефрем в Сърбия, Никодим Тисмански във Влахия, са тачени като национални светци, а Григорий Цамблак има същата да бъде изтъкнат представител на няколко литератури: българска, сръбската, молдовската, руската, литовската и византийската.

От 2007 г., както посочихме по-горе, кириллицата е призната за третата европейска азбука след латиницата и гръцката азбука в ЕС. Включително и днес обаче, руската политика и образование, както се вижда и от споменатата в началото неумна изложба на Руския културно-информационен център,

под названието „При изворите на славянската писменост“, игнорира българския принос в създаването и разпространението на славянската писменост. Т. нар. кириллица (първото регистрирано използване на името „кириллица“ е едва от XV в.), с пълно право трябва директно да носи собственото си име – българска писменост. Защо?! - ще подскачат някои силно възмутени и лично заинтересовани наши съседи. Ами, защото тя е родена в доното на могъщото Първо българско царство, което има характер на Империя

език“ и „най-учен мъж“. За Димитрий Хоматиан той несъмнено е българин, защото е записал за Климент: „Първ той заедно с божевственна Наука Ангеларий и Горазд, усърдно изучил Свещеното писание, преведено с божествено съдействие на тукашния български диалект от Кирил, истинския богомъдр и равнопостолен отец, и още бил заедно с Методий, известния учител на блаочестие и православна вяра на мизийския народ“. Очевидно за византийското духовенство няма никакво съмнение какъв е езикът, на който се е развива-

„...Старобългарската култура ляга в основите на другите славянски и някои неславянски страни. И в това е огромното ѝ общославянско и общоевропейско значение. Старобългарската литература постига високото развитие по-рано, отколкото литературите на другите славянски страни. Тя е със столетие по-стара от руската литература.“

И пак той: „Многовековният опит на България, собствен и усвоен от Византия, непосредствено е влязъл в състава на руска-

повече от 70%.

Проф. В. Троицкий потвърждава, че изследваната на лингвистите сочат, че 55% от руския език, произхожда от църковнославянския.

По този повод, Руската православна църква, в лицето на епископ Иларион (Алфеев) обявява: „За тези които не знаят, следва да се обясни, че църковнославянския език е фактически древнобългарския език.“ На основата на заключенията на учените, може смело да се каже, че руския език е поне 55 % старобългарски.

Проф. д-р Тодор Събев, БПЦ: „Българското кирил-методиевско наследство обогатило руския дух и е създало национално-културни традиции, които определят пътя на Русия за много столетия.“ н.с. Ваня Минчева, БАН:

„Старобългарската литература е първата славянска литература и изобищо първата европейска литература, написана на говорим език, обогатен и издигнат в ранг на книжовен. В средата на X век в Европа съществуват само два писмени езика – латински и староруски, които значително се различават от говоримите. Св. св. Кирил и Методий превеждат на старобългарски най-важните богослужбени книги; те създават и оригинални произведения, с които поставят началото на една нова литература – старобългарската. Тази литература е в основата на европейската цивилизация от X до XV век, тъй като върху нея се гради културата на православния свят, която и до днес се отличава със своята идентичност и значимост.“

Проф. Рикардо Пикио от Италия, правейки задълбочен анализ на богатството и приноса на старобългарската литература изтъква нейният уникален характер:

„Старобългарската литература не се е ораничила в ролята на посредница между възникналата култура на християнската Славия и другите славянски литератури от Балканите до Русия. Тя е създавала нови тематични и структурно-формални образци. Някои идеи са дифузиирани в средновековна България, обусловила създаването на една специфична литературна система, която в последствие е била властваща част от Руската държавна библиотека проф. Татьяна Миронова пише, че повече от 55% от думите в руския език са църковнославянски. Граматиката също и обща в голяма степен –

та култура. Древнобългарският език е станал литературен език за Русия.“

Протоиерей Лев Лебедев, Курска епархия, Руска православна църква: „Нашата руска земя е получила изключително много от братска България. Да се отрече това би било неопетно.“ Проф. Николай Шиваров, ректор на Софийската духовна академия:

„Руските книжовници активно посрещали древнобългарската литература, преприсвали нейните текстове, внесали свои поправки, изменения, скращения, или напротив, развивали и разширявали текста, съставяйки свободни редакции. Тези творения съставляват главната част на руската литература до монголския период. Това поручаване се явява закономерен процес, един вид самостоятелно творчество. Когато по-късно тя се издига до висините на световна духовна и светска култура и идва в България, българският народ чувства нейната близост и родственост и тя дава импулс за нови трудове. Хилядолетната взаимност и любов продължават да сближават и обогатяват.“ Научният сътрудник на Руската държавна библиотека проф. Татьяна Миронова пише, че повече от 55% от думите в руския език са църковнославянски. Граматиката също и обща в голяма степен –

та като на „Първичен извор на модели“, т.е. като на „литература на образци.“

Одавна чакан акт на признание и историческа истина бяха и думите на Руския Патриарх Кирил, произнесени на 3 март 2018 г. в гр. София: „Без българското православие, нямаше да има и руско православие.“

Директорът на Руския институт за стратегически изследвания Леонид Решетников в свои интервюта откровенно обясни преди години проблема за съществуващото незнание и заблуда в руското общество, относно произхода на кирилската азбука:

„За съжаление, у нас никога не знае нищо за Кирил и Методий, за ролята на България в нейното развитие. Комунистическият режим не позволяваше да се пише и говори за това, забранено беше и се забрави от нашите хора тази връзка и роля на България в раносредновековното развитие на Русия. За това трябва много да се говори и да се разяснява. България е създавала руското православие, от тук са тръгнали нашите книги и култура.“

За съжаление, настоящата изложба на Руския културно-информационен център на Путин, срещу 37% за президента на САЩ; същата тази България заявява, че българите искат Русия, а не САЩ за военен съюзник! Разбира се, в условия на псевдодемокрация и изначална загуба на национален суверенитет, не се допускат допитвания и референдуми по жизнено важни и референтни световни политически

определящи бъдещето въпроси!

РЕПЕТИЦИЯ НА КРИЗАТА

ни на прогнозираните във връзка с „безвирусните“ процеси на разпадане на „еднополарния свят“ и „глобалния пазар“ и формиране на „пазари на големи региони в многополярен свят“.

Ето защо, както се казва, ако „COVID-19 не съществува, то той си струва да бъде измислен“. Защото днешната „коронавирусна епидемия“ фактически ще решава същите цивилизационни задачи, които в противен случай биха се решавали със световна криза, световна война или след някакво природно бедствие. Не е сигурно, че пандемията ще стане надгробен камък на „либерал-глобализма“, но тя във всички случаи ще обозначи мястото, на което той ще бъде погребан тьхомълком.

При това остават все по-малко съмнения, че новият вирус е създаден от човешка ръка. Изследванията на РНК-генома на COVID-19 доказват, че той представлява резултат от генно инженер-

ство, а не на естествени, като правило, точкови мутации. Въпреки че много вирусолози и епидемиолози продължават да твърдят обратното, а именно, че даденият щам е възникнал стихийно и спон-

танно. Затова епидемичната вълна ще достигне своя пик в света някъде към април-май, след което ще изчезне, както това многократно се е наблюдавало с други щамове на коронавируси, включително с атипичната пневмония SARS през 2003 г.

В тази връзка си струва да се обърне внимание на факта, че в далечната 1981 г., в Ню Йорк беше издадена книгата на писателя фантаст Дин Кунц „Очите на мрака“. В нея бяха описани събития предстои да се случат в някакво неопределено бъдеще и свързани със свръхопасен вирус наречен „Ухан 400“ по името на града, близо до който се е намирала секретната лаборатория, в която е създаден вирусът.

На стр. 8

И НЕКА ВЪЗСИЯЕ ПАМЕТТА НА ПРЕДЦИТЕ НИ!

си от национално значение! Духът и материята, общата кръвоносна система, са началата, които свързват България и Русия. Традиции, култура, цивилизация - те са, които определят и ще определят нашето минало и бъдеще, нашата съдбовна обвързаност и предопределеност.

„Ние, българите, сме врагени в първоосновите на евро-

пича и цени братска Русия, аз се изкушавам да отправя следното предложение и покана към колектива на Руския културно-информационен център, а също не и към състава на посолството на Руската федерация в София. Руски приятели, може би подобно на българския министър на културата и на мнозинството на политическия ни елит, досега да не сте имали шанса и възможността да посетите старата българска столица. Направете го. Там се намира „Дворецът на Кириллицата“ построен от Карен Алескяни. Името издава, че е син на великия арменски народ – страдалец. Посетете това място, съхранило и въздигнало сакралния дух на азбуката и писменото слово. Този забележителен и сърцат човек, проникнат от чувството за историзъм и висока нравствена мисия, подари на целия Кирилски свят, а не само на България, безценен и достоен дар – любовта и вдъхновението да създаваме и да помним; да знаем и да се гордеем; да бъдем достойни наследници на предците на културата, на вековете и историята, която може и да се опитват да пренапишат, но която никога не може да бъде изтрита.

Все излязти ден, на софийските улици, или на руските площади, тя ще укаже извечните ориентри към богомъдрите извори на славянската писменост. И паметта на предците ни ще възсияе.

Не се гаси, туй що не гасне! 27.05.2020 г.

В името на тази предопределеност като българка, която

християнската цивилизация, заявява проф Куйо Кувев, почетен д-р на Ягелонския университет в Краков. - Нека не забравяме и простите исторически факти и реалности, че когато Берлин, Мадрид, Москва и Ню Йорк не са съществували, а Лондон и Париж са били само укрепени села, ние, българите, сме имали държавка.“

За цивилизационната мисия на българския народ са се изказвали и най-авторитетни световни политически

Да бъде въведена Валутно-икономическа и политическа карантина

Защо ЦБ така се изнерви от доклада на Глазев

Същността на доклада, изнесен от Глазев и предизвикал нервна криза у Набулинова*, написала де факто донос срещу него с искане на академик да му бъде запушена устата, изобищо не се свежда до искането да се наложат ограничения на валутните спекуланти и да се защити рублата, като се направи суверенна. Глазев отдавна изразява тази мисъл, в нея няма нищо ново и поради това си е получил от либералите всичко, което е могъл да си получи. Същността на доклада е друга.

Александър ХАЛДЕЙ

пространство”.

Отгласвайки се от идеята за карантината като средство за защита на територията от биологически вирус, Глазев обосновава необходимостта от финансово-икономическа карантина на територията като средство за защита на икономиката (и политиката) от валутно-финансовия вирус. И това е логично – настоящата политика е цялостна, в нея не бива да се допуска вътрешна противоречивост.

Няма как да се въведе карантинна в страната и да се остави възможност някъде тя да бъде нарушавана – ясно е, че всичко ще се провали. Няма как, когато разбираш, че вирусът се използва в интерес на чужди политически цели, да не затвориш територията си за чуждата политика. Да се осигурят „приоритет на националните правила на играта“ не означава само „да се създаде кризисно-устойчиво, т.е. технологически и промишлено относително самостоятелно

Постигането на тази цел означава да бъде въведена валутно-икономическа и политическа карантинна по същия начин, по който тя е въведена в сферата на медицината. Т.е. ЦБ е усетила, че е в прицела на подобна санация. Че утре ще дойдат хора, които ще извършат в ЦБ дезинфекция по примера на военните медици в Италия. Така разговорите за суверенитета от общи приказки преминават в реална плоскост и се изпълват с конкретно съдържание.

Глазев направи най-страш-

ното – той не само формулира ясна представа за целта, но и описа ясната представа за процеса (какво трябва да се направи), както и първите крачки, които трябва да се предприемат, за да се задейства целият процес незабавно. Той фокусира вниманието на онези, от които зависи това

правителството, а след една година всичко това ще придобие необратима сила. Тази революция ще отекне по-силно от залпа на „Аврора“ през октомври 1917-а или речта на Елцин от танка през август 1991-ва.

Да не се осъзнава необходимостта от цялостна поли-

Акад. Сергей Глазев

върху мисълта, че е време да се премине към комплексна карантинна политика и който закъснее, той ще загуби.

Хората от ЦБ не са глупаци. Те прекрасно разбраха „за кого звъни академичната камбана“. Докладът бе оценен като лична заплаха, за предотвратяване на която би трябвало да се виргант всички имунни сили на либералния организъм. В противен случай ще започне разработването на планове за създаване на руска Държавна банка и подчиняването й на

ваксината срещу този вирус ще доведе до смъртта на либерализма и опорните му институции, една от които е руската ЦБ в сегашния й вид. Нейната реакция е реакция на молоската, бодна с карфица. Но както личи по всичко, този път нещата няма да приключат само с бодване.

Източник: ИА REGNUM
Превод: Нада ПОПОВА

* Елвира Набулинова – председател на Централната банка на РФ от 24 юни 2013 г. Заслужил икономист на Русия.

** От връзки „самодостатъчност“ – икономическа система, при която търговските връзки с вънния свят са ситно ограничени или не съществуват.

От стр. 7

Въпросът възможно ли е книгата за „Ухан 400“ да е станала своего рода сценарий за действията на някои специални служби, включително на американски, остава открит. Нали и 11 септември 2001 г. се предхождаше от филм, в който завледени от терористи самолети нанасят удари по небостъргачите.

Оттук следва простият и обикновен въпрос: „Кой има полза и кой ще загуби на първо място?“

Засага има няколко почти равновероятни и затова равноправни хипотези, които дават отговор на случващите се събития. Но те най-общо могат да бъдат сведени до две общи схеми.

Схема № 1: Главният губещ в края на краищата се оказва Китай, а главният печеливш – глобалното финансово лоби със своя американски филиал в лицето на „глобал-

ната държава“.

В полза на тази схема е преди всичко фактът, че машабната реакция на китайските власти с широк набор от мобилизационни мерки не само нанася удар по промишлеността и финансово-икономическата система на КНР, съкращавайки по прогнозни оценки ръста на китайската икономика в 2020 г. на 1.5-2.0% БВП, което се равнява на 3-4 трилиона долара. Това предизвика масова антикитайска истерия по целия свят, особено в съседните на „червения дракон“ страни, включително до нападения срещу китайци в Япония и Южна Корея и до затваряне на границите за китайски граждани (Русия направи същото).

При това мерките срещу епидемията предприети от китайското ръководство, включително ограничаване на правата на китайците и блокиране на многомилионни градове, не предизвикаха никакво възмущение и се възприеха като неизбежна

необходимост.

Освен това, възникналите глобални финансови и икономически затруднения във връзка с „фактора COVID-19“ оцелотиха сигурните изгледи за преизбиране през ноември на президента на САЩ Доналд Тръмп. Случайно ли е това съвпадение или не, но този фактор започна да се разиграва активно след провала на импийчмънта на 45-я президент на САЩ, когато инициаторите на процеса бяха принудени да предадат делото от Камарата на председателите в Сената. За политически елит на „глобалната държава“, свързан предимно с Демократическата партия и с „прогресистите“ в Републиканската партия, единствената надежда за провал на Тръмп е „мечотопането“ на фондовите борси да доведе до пълномащабна криза, която да не бъде овладяна от сегашната администрация. Защото по-нататъшна политика в стил MAGA лишава представителите на „глобалната държава“

РЕПЕТИЦИЯ

от хранилката на държавния бюджет, достъпа до която за тях, президентът Тръмп ограничи още в първия мандат на своето управление.

Към горното си струва да се добави, че още в 1985 год. един от водещите университети в САЩ Университета Дюк (Северна Каролина) предложи на Уханския университет в КНР да осъществят съвместно дългосрочна програма за вирусологични изследвания с финансиране от Джордж Сорос и Бил Гейтс. И двамата мултимилардери са известни като противници на Тръмп и привърженици на ограничаване на земното население.

Схема № 2 е значително по-сложна и се базира преди всичко на факта, че поведението на китайското ръководство в сегашната ситуация изглежда просто самоубийствено

и инфекциозни болести. Кметът на Москва – Собянин, нарушавайки конституцията, въведе такава строга карантинна, че тези му действия бяха определени от опозицията като фашистки. В московските аптеки се стигна до параграф 22 – „Маски не продаются без маски“.

Гласовете на експерти като проф. Игор Гундаров (РФ), доктор Шива Аядурай (САЩ) и д-р Пламен Пасков (България), засега не се чуват достатъчно силно от непрекъснатото мърморене в СМИ на паникьори като Бойко Борисов, който си е въобразил, че „камиони с труповете“ не са потеглили само благодарение на неговата навременна намеса за обезлюдяване на българските градове и спиране на производството.

Има обаче учени, които предпочитат да анализират със статистически данни, вместо със заклинания. Такъв безспорно е председателят на Руското икономическо общество на името на Шапаров – професор Валентин Катасонов.

Предлагаме ви неговото последно изложение за електронното издание на „Фонд стратегической культуры“, Москва.

ИСТИНСКИЯТ ОБРАЗ НА СЗО

Блокирането на икономиката заради COVID-19 е провокация от световен мащаб

На 11 март т.г. Световната здравна организация (СЗО) обявя епидемия от коронавируса, избухнала в Китай, за пандемия. За да се предприемат реално извънредни мерки от всички държави, СЗО предупреди, че в световен мащаб се очаква смъртен изход за 3.4 % от заразените с COVID-19.

Сметката не е сложна. Новият коронавирус се разпространява като вълна и е изключително заразителен. Половината население на Земята вероятно ще го прихване. Това означава, че от 3.5 млрд е съдено да умрат около 120 милиона земни жители, т.е. 2 пъти повече от „спанката“ (испански грип) след края на Първата световна война.

Резултатът беше панически страх у всички, които не бяха чували за вируси

Предриетоето от почетето страни в света блокиране на икономиката заради борбата с т.нар. пандемия на коронавируса, е голяма грешка, за да не кажем провокация от световен мащаб.

Окончателно решение за започване на специална операция с кодово наименование COVID-19, е прието на закрито заседание на срещата на върха на Световния икономически форум в Давос (21-24 януари 2020 г.). Решението се огласява след една седмица от Световната здравна организация (СЗО).

На 30 януари СЗО направи съобщение за възникване на „извънредна ситуация в областта на общественото здравеопазване, имаща международно значение“. Това заявление на

СЗО звучеше малко странно, тъй като до този момент проблемът беше почти чисто китайски. Извън границите на Китай бяха регистрирани само 150 случая на инфекция от COVID-19.

На 11 март СЗО обявя състояние на „пандемия“ от коронавируса, т.е. превръщането на COVID-19 в глобална заплаха. Не бяха представени обаче никакви статистически доказателства, че проблемът е прераснал в пандемия.

Преди години СЗО работеше съгласно вътрешни правила, в които бяха разписани количествени критерии за обявяване на пандемия, но в средата на първото десетилетие на 2000-та година, тези критерии бяха изоставени. Много наблюдатели още тогава забелязаха съществени промени

професор Валентин Катасонов

когато до този момент проблемът беше почти чисто китайски. Извън границите на Китай бяха регистрирани само 150 случая на инфекция от COVID-19.

В дейността на СЗО. Точно тогава американският милиардер и основател на корпорацията „Майкрософт“ Бил Гейтс, чийто фонд стана най-важният донор на СЗО, сложи ръка на тази организация.

За да звучи предупреждението за пандемия убедително, СЗО обявя, че смъртността от COVID-19 в близко бъдеще ще достигне 3.4% спрямо общия брой на заразените с коронавируса. Наистина, СЗО не назовава машабна на разпространението на вируса по планетата. Но мнозина изтъпнаха. Защото, ако разпространението на инфекцията с COVID-19 протича по установените закони на вирусологията, то пандемията би трябвало да засегне половината от земното население.

Германският канцлер Ангела Меркел наля масло в огъня като заяви, че в нейната страна предстои да преобладават 70% от населението. Но дори да приемем, че инфекцията ще засегне 50%, то съгласно прогнозите на СЗО, от пандемията в света ще трябва да умрат над 130 милиона. Астрономическите цифри напращаха много хора и политици. В различни страни започнаха да въвеждат карантинна, извънредно положение, забрана за пътуване и прекратяване на работата на предприятията.

За борба с коронавируса бяха организирани събиране, обработка и информиране на населението със статистически резултати за COVID-19: брой на тестваните на инфектираните, на оздравелите и на починали-

НА КРИЗАТА

ността, че това наглед „самоубийствено“ поведение на официален Пекин може да е резултат от договорености в рамките на сключеното примирие в търговската война със САЩ. Натрупаните противоречия в съвременната цивилизация така или иначе трябва да намират решения. В изминалите 20 години различни експерти обръщат внимание на непрекъснатото нарастване астрономически дълг на САЩ, който вече възлиза на 23,4 трилиона долара, в това число външен дълг 6.1 трил. долара, а с отчитане на корпоративния дълг и дълга на домакинствата – 75.9 трил. долара. При това общите активи на САЩ се оценяват на 146 трил.долара, а валутните и кредитни деривативи – на 670 трил.долара. Независимо от това тази „империя“

продължава да се държи. Но в света няма нищо вечно. Даже нашата Вселена един път възникнала, може един ден да изчезне, да се „изпари“.

Темповете на икономически ръст на Китай, които надминават три пъти аналогичните темпове на САЩ, в условията на днешната „глобална икономика“ водеха към засилване на заплахата от неизбежен цивилизационен колапс. И единствената възможност да се избегне поне от части заплахата беше трансформирането на света от еднopolярен, от „глобално единство“, в нова многополярност, условията на която, от устата на Тръмп, САЩ продикуваха на КНР.

Нека повторим, че вече виждаме закриване и съкръщаване на цял спектър глобални индустрии като ту-

рискът и обслужващите го производства, свиване на производството на самолети и автомобили, съответно падане на цените на суровини и на първо място на енергоносителите. Перспективите на общия спад, осреднен за целия свят, могат да се оценят на 25-30%, а за отделни страни над 50% и даже 65-70%. Ще има страни за които спадът ще бъде под средния и даже ще се отбележи незначителен

икономически ръст. Днешният работещ глобален пазар ще се разпадне и на негово място ще възникнат регионални съюзи на принципа на географското положение. Сред тях макро регионът САЩ-Канада-Мексико ще получи приоритетно положение в сравнение с региона Югоизточна Азия, където ще се разгаря конкуренцията между Китай и Япония и с известно участие на Русия.

По такъв начин, вместо отпадане на американската хегемония, се създават условия за нейното възстановяване на нова основа, включваща технологически иновации и практически с опора на цялата Северна Америка.

Ето защо сегашната криза с „коронавируса“ може да се разглежда като моделиране на криза, която ще бъде генерална репетиция към нова световна трансформация.

Не зная каква слушаемост има „Дарик радио“. Нито пък предаването „Реактивно“. Попаднах случайно на него. И не съжалявам. Не просто защото бе удоволствие да слушам разговора на умни и подготвени събеседници, а защото темите бяха ГЛАВНИ. И по всяка от тях, пряката връзка с НАЙ-ГЛАВНАТА – съдбата на икономиката, на държавата, на народа, на властта и нейните отговорности, се очакваше отговорът да бъде даден от Румен Овчаров - последният от големите политически фигури и стопански фактори в могъщата с интелекта и с професионализма си, някога, Българска социалистическа партия. Неоднозначна и многоизмерима фигура, Румен Овчаров през годините вървя все по острието на бръснача. „Широките маси“ не му простиха откровеността, че БСП няма

да строи социализъм, когато през 2005 г. взе властта. На подбив го нарекоха „Дългият инкасатор“. Но не минаха и две години и се оказа, че е твърде незаобиколим дори за още по-широките визии в „левия европейски промискуитет“ на министър-председателя Станишев. Но и в двата случая Румен Овчаров имаше ролята на полюс – недолюбван и суров, пряк или не чак дотам, той имаше самочувствието да отстоява себе си, собствената си гледна точка и не откликваше на жизнерадостния призив „давайте жить дружно!“

Румен Овчаров не замиташе под килима ни страсти, ни факти. И в същото време, нищо не му бе чуждо. Винаги и над всичко обаче поставяше експертното начало, задълбочеността в познанието на проблема, преди приемането на съответното решение, за преодо-

ляването му. Не заемаше позата на мислител и мъдрец, но винаги е отдавал необходимото на мислещите и на мъдростта.

„Напляскването на бароните в БСП“, в интервюто, което поместваме, философът Валентин Вацев наскоро шеговито обяви, че Овчаров го е извършил от по-високи „дворянски позиции“. Сиреч, призна правото му на висок аристократизъм и на по-горна инстанция в наследниците на късната партийна аристокрация след времето на Живков. И в това несъмнено бе прав.

Впрочем, както навярно би казал Великият комбинатор: „Нека се вслушаме в думите на „Предводителя на дворянството“. Може пък неразумните барони в БСП все пак да се вразумят.

Минчо МИНЧЕВ

Й. Й: Започвам от новината от последните дни с поредицата от въпроси към Вас: намерението на властта да прави държавни бензиностанции и петролна компания. Някак изненадващо дойде това на фона на коментарите и разговорите, които се водеха в рамките на това намерение. Какво според Вас се крие зад тази идея, за която са нужни много средства, пък и време? Това ли е начинът да се засили конкуренцията и да зареждаме по-евтино гориво, каквото обяснение се чу, а мнозина изказаха съмнение?

Р. О. Според мен трябва две неща да бъдат ясни. И аз съм убеден в това. Първо, че създаването на тази компания няма нищо общо с повишаването на конкуренцията. И по никакъв начин няма да доведе до никакви драстични промени в цените на петролните продукти на пазара в България. Това за мен са категорично ясни неща. А защо се прави и какво се има предвид, тук вече има много и ще има много теории. Но защо казвам това? В България, в момента има, ако не ме лъже паметта, над 3000 бензиностанции. Какво точно към реалността ще прибавят новите 10, 20, 50 или 100? Особено, както се твърди, че голяма част от тях ще бъдат в отдалечени места, където няма снабдяване. Т.е. на практика те няма да имат никакво влияние върху потреблението. Вторият аргумент е, че освен тези, има още 3000 бензиностанции, част от които са и т.нар. ведомствени, малки, чиито съдържатели протестираха преди година, ако не ме лъже паметта. Така че в целия този широк спектър от бензиностанции още 100-на към тях по къшетата на България няма да имат никакво значение за пазара. Вторият въпрос е, че в много от европейските държави в момента съществуват държавни компании. Но там и сега цените на петролните продукти са по-високи, отколкото в България. В Унгария, Австрия, Словения... Според мен, преди да се направи такъв силен ход за създаване на нова държавна компания, българската държава следва да направи поне два анализа и два основни извода:

СЪЩНОСТТА НА ВСЕКИ МОРАЛ Е ИСТИНАТА

Тези, които бунят кошера в БСП, работят за ГЕРБ. Някои го правят съзнателно, други несъзнателно, но резултатът е този, да помогнат на ГЕРБ да не загуби властта

Разговор на Йовка Йовчева с Румен Овчаров в предаването на „Дарик радио“ – „Реактивно“

защо се стига дотук? Първият, принципният въпрос е, че в България, мантрата, либерализацията и свободният пазар, по принцип решават всички проблеми. Очевидно е, че тази мантра не работи и не решава проблемите. И вторият извод, който също трябва да бъде огласен е, че регулаторните органи, които трябва да осигурят тези условия, не си вършат работата, щом държавата прибъгва до такива стъпки. Но в крайна сметка, съжденията, които в момента правя, са на основание, че идеята не е относно грижата за горивата, още по-малко пък за пазара в България. Ако има нещо, което може да донесе положителен ефект, това са заявките за по-

свободен режим и за по-лесен достъп до данъчните складове, които биха позволили по-лесен внос и съответно по-добра конкуренция. Но тук трябва да се има предвид, че нашата рафинерия е една сравнително добра рафинерия. Аз си спомням, че преди година-две тя беше класирана на 7 място в света, в класациите на една от консултантските фирми, занимаващи се с този бизнес. Така че и от тази гледна точка аз не виждам кой знае какъв смисъл от това, което се прави. Тук нещата са ясни и отново се мяркат сенките на съмненията за пренаемстване или преразпределение на този пазар, тъй като паричият продукт тук е огромен.

Й. Й. Точно това щях да Ви питам, дали не е разчистване на терена за нов играч или разпределяне на дяловете?

Р. О. Тук вече няма да мога да бъда полезен, тъй като нямам реална информация.

Й. Й. Да, но пък всички се опитваме да търсим отговори, защото, ако не греши, не беше ясно формулирано откъде ще дойдат парите за цялото това начинание?

Р. О. Парите в една държава, която има, както виждате, бюджетни излишъци, би следвало да има и лесни възможности за тяхното харчене. Въпросът е дали ще ги има в тази ситуация? Но пак повтарям, според мен това, което се прави не е свързано нито с подобряване на пазар-

ните цени в сектора, нито пък е свързано с реалното намаляване на цените на петролните продукти, освен, разбира се, ако нямаме предвид тези бензиностанции да бъдат изключително евтини в тяхното обслужване или самообслужване.

Й. Й. Да, всички ние се опитваме да намерим аргументите за тази новина, която малко или много изненада общата публика. И всеки вече си задава логичния въпрос като данъкоплатец – не е ли работа на държавата да пише правилата, да контролира тяхното прилагане и спазване, а не да става търговец и строител на бензиностанции?

Р. О. Това са различни държави. Ние се връщаме в случая към онази държава, която строеше бензиностанции, продаваше и цените на горивата бяха изключително ниски, но имаше други причини затова. Това е друга държава. Аз затова казвам, че трябва да направим извода, че в България принципите на пазарната икономика, на свободния пазар, на либерализацията, не работят и не водят до позитивни резултати. Затова ние преминаваме в случая към друг тип на развитие на икономиката. Не съм чул някой да е направил този извод. В другите сектори на икономиката вървим точно в обратна посока. Например в сектор електроснабдяване. Всеки от нас, в лично качество, трябва от месец юли „да ходи да се снабдява с електроенергия“. Да ходи да си купува електроенергия!... Слава Богу, това ще се отложи с една година. Нали разбирате, в единия сектор си играем на тотална либерализация, където е ясно, че тя няма да доведе до позитиви, а в другия сектор затваряме либерализацията и се връщаме към държавната икономика, където имаме един, може би не идеално, но сравнително работещ пазар.

Й. Й. Как да си обясним това съвпадение? Излиза идеята за тази държавна компания, а ден по-късно запечатват офиса на Българската петролна и газова асоциация?! Случайни случайности ли са това, ако си позволя тази тафталогия?

На стр. 10